

ХЕДЪР МАКХЮ ОНОВА, КОЕТО СИ Е МИСЛЕЛ

Превод от английски: Леда Милева, —

chitanka.info

От нас очакваха да свършим нещо във Италия и тъй, изпълнени със самочувствие (съзнание, че сме поети от Америка), отидохме от Рим във Фано, видяхме се със кмета, обсъдихме два-три въпроса (какво е cheep date, ни питаха, например, какво е flat drink).

В италианските писатели открихме наши съответствия: академичния тип, апологета, аrogантния, влюбчивия, безцеремонния, словоохотливия, а имаше и един

администратор (консерватора) в традиционен сив костюм. Като добър гид с равномерни крачки и равен тон разказваше истории и обясняваше покрай какви места минава наетият под наем автобус.

Изглеждаше от всички най-политичен и най-малко поетичен. През нашите последни дни във Рим (когато само още трима Бардове от Новия свят не бяха отлетели) намерих книга стихове от този тъй непривлекателен човек: тя беше в пансионската ми стая (от него препоръчана), оставена навсярно от гост-германец (или са били много, пълен автобус?) — надписана за госта и с дата отпреди месец. Аз също не разбирам италиански и върнах книгата обратно в мрака на гардероба. Ние, последните американци,

*си заминавахме на следващия ден.
За нашата прощална вечер домакинът ни*

*избра един семеен ресторант.
Седяхме там и бъбрехме,
седяхме, дъвчехме, докато най-подир,
усетили, че имаме последен шанс
да бъдем поетични, да ни запомнят с нещо,
един от нас попита:*

*— А какво всъщност е поезията?
Дали е в плодовете, в зеленчуците
на Кампо деи Фиори,
или е в статуята на площада?
Тъй като аз бях словоохотливата,
веднага отговорих без да му мисля:
— И в двете, истината е и в двете.
Това бе лесно да се каже,
последвалото ме накара да размисля,
зашото подценяваният домакин внезапно заговори
с растяща страст и каза:*

*— Онази статуя е на Джордано Бруно,
доведен на площада, за да бъде изгорен
за престъплението му срещу властта,
което значи — срещу Църквата.
А престъплението му било е неговата вяра,
че вселената не се върти в кръг около человека:
и Бог не е определена точка или централно
управление,
по-скоро той прониква на вълни
във всяко нещо. И всичко в този свят
се движи. „Ако ли Бог не е
сама по себе си душата,
то Той душа е на душата на вселената.“
Такава била неговата ерес.
Бояли се в деня, когато го довели
да умре,
че може би тълпата ще разбуни
(зашото Бруно бил прочут със красноречието си).
И затова палачите поставили върху лицето му*

желязна маска, та да не може да говори.

Така го изгорили. Така умрял:

пред хората, без да продума.

А пък поезията —

(оставили си бяхме вече

*вилиците — да слушаме човека в сиво; той тихо
продължи) —*

Поезията е онова,

което си е мислел, но не е изрекъл.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.